

dags-sessioner have henviist til en anden Veie, nemlig ved simpel Lov at lægge alle de Anliggender, som nu høre under Rigsraadet, over til Rigsdagen. Dette Forslag var til Behandling her, men de ærede Medlemmer, der slutte sig til den Side af Sagen, hvorpaa det ærede Medlem staaer, modsatte sig dette Forslags videre Fremme. Ogsaa der have vi altsaa antydet en Veie, og havde den ikke været lovlig, vilde Forslaget derom ikke være kommet til Behandling. — Et andet æret Medlem, Rigsdagsmanden for Ribe Amts 3die Valgfreds (Rithuel) syntes ikke at være rigtig tilfreds med den ærede Conseilspræsidents Svar paa min Henvendelse, idet det ærede Medlem gjerne vilde fastholde, at Ublandet dog skulde øve noget Tryk paa os; han meente formodentlig, at den ærede Conseilspræsident havde givet for meget Medhold til os, som stadigt have paaistaet, at det ikke var saa. Det ærede Medlem siger: Lad os tænke paa Krigen; skulde den komme over Grændsen og ikke finde os enige? Jeg har imidlertid den Fortrøstning til det danske Folk, at man ikke, naar vi bleve angrebne udefra, vilde finde os uenige, skjøndt vi ere uenige om Ordningen af vore indre Forfatningsforhold. Jeg troer ikke, det bør staae uimodfagt, at den Uenighed, som nu er tilstede mellem os, vilde, hvis Krigen kom ind over Landets Grændse, være tilstede ligeoverfor den tredie Modstander. Nei! vi vilde da være enige om at glemme alle Forfatningsstridigheder og være enige om Hovedspørgsmaalet, Forsvaret af Danmark.

H. M. Petersen: Den ærede sibste Taler httrede, at der var anvist adskillige lovlige Veie til at naae det omhandlede Maal; men det kan ikke hjælpe os Noget, at en Veie er lovlig, naar den er inpasabel; det har viist sig, at disse Veie ikke kunne passeres; men de ærede Herrer have ikke viist os, hvorledes vi skulle komme udover Vanskelighederne, naar Regjeringen ikke gaaer med os. Jeg vil henstille til Enhver, som ønsker Frihed og Lighed og ønsker at beholde dem i saa stor en Udstrækning som muligt, om der er nogen rimelig Udsigt til at faae en Regjering, som vil føre de Hveres Ønsker igjennem og føre dem igjen-

nem paa den Maade, som her tales om. Jeg har ikke dette Haab under den nuværende Situation, og dette er Grunden, hvorfor jeg i dette Punkt nu har en anden Mening end første Gang; thi første Gang, da Rigsraadet var ved at behandle Forfatningsagen, sagde jeg Nei. Jeg maa her i en Mellemsetning bemærke, at naar der er Tale om, at Rigsraadet har givet sig af med at behandle Danmarks Riges Grundlov for de særlige Anliggender, maa jeg protestere mod denne Tale. Rigsraadet har opstillet Betingelser, under hvilke det vilde aflæde sig selv, som det tidligere er blevet sagt, med andre Ord gaae ud af Verden som Rigsraad. Hvorfra det i saa Henseende har hentet sit Mønster, kommer ikke Rigsdagen ved, men alene det, at Rigsraadet har opstillet Betingelser og sagt, naar det og det skeer, er Rigsraadet ikke mere. Det er dette, Rigsraadet har gjort og intet Andet, og de samme ærede Herrer, som have bebreidet Rigsraadet, hvad det har gjort, staae i samme Mandedræt og bebreide Regjeringen, at den ikke har faaet Rigsdagen til at gaae ind paa Rigsraadets Omraade (Stemmer: Nei!). Jeg beder de ærede Herrer, som nu modsig mig, at betænke og vel lægge Mærke til de Ord, der ere saaldne. Man har bebreidet Regjeringen, at den ikke har villet opfordre Rigsdagen til at gaae ind paa Rigsraadets Omraade og med et Penneskrøg slaae Rigsraadet ihjel. De opfordre til at gaae denne Veie (Afbrydelse af Tscherning). Jeg tilstaaer, at jeg har megen Agtelse for den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds, men jeg haaber, at han vil indrømme, at jeg har Ordet i dette Dieblit, siden skal jeg gjerne høre paa, at jeg bliver modfagt. — Det var dog ikke for at udtale disse Bemærkninger, at jeg tog Ordet, men Grunden er den, at et Par af de ærede Talere have givet mig Anledning dertil. Jeg havde ellers helst ønsket at tie stille, og jeg skal ogsaa for Fremtiden gjøre det, naar der ikke foreligger nogen sær Opfordring for mig til at tale. En æret Rigsdagsmand, jeg troer, for Præstø Amts 3die Valgfreds (E. Christensen — husker jeg feil, beder jeg om Forlæbelse —) har særligt opfordret sine Standsfæller til at sige, hvorfor de kunde sige Ja til Grundlovsudkastet. Jeg skal svare for mit Ved-